

Відлуння чорнобильської трагедії у спогадах ліквідатора **Анатолія Юрчука**

У цьому році виповнюється 26 років з дня аварії на Чорнобильській АЕС, яка сталася 26 квітня 1986 року. Про страшну аварію з масовими викидами радіації згадуватимуть ще багато поколінь. Свій відбиток вона залишила не тільки на екологічному становищі навколишнього середовища, а й на життєдіяльності живих організмів на частині українських та білоруських землях. Сьогодні хочеться розповісти про людину, якій судилося стати учасником ліквідації наслідків цієї страшної аварії.

Це наш корчанин Анатолій Євгенович Юрчук, який поділився своїми спогадами перебування у радіаційній зоні.

Анатолій Євгенович пригадає той день, як страшний сон: «Був серпень 1986-го. Нас привезли до реакційної третьої зони небезпеки в місто Прип'ять. Я на той час був заступником начальника Радивилівського райвідділу, займався оперативною роботою. Тому, коли сталася ця страшна трагедія, за наказом Рівненського МВС разом з іншими відправився у зону відчуження. Був створений загін ліквідаторів, який займався евакуацією гелікоптерів, автомобілів, автобусів, житлового майна людей. Усе це відвозилося до могильників. Люди плакали та з важкістю на серці спостерігали за руйнуванням своїх рідних домівок. Багато хто з жителів пробував прорватися до своєї хати та бодай щось забрати зі своїх речей. Але

солдати, які оточували вражену радіацією територію, були неблаганними, бо опромінені речі могли завдати ще більшої шкоди населенню. Було тяжко і боляче дивитися на людей, які через прикру помилку втратили все, заради чого жили і важко працювали, - зізнається ліквідатор. «Забрати гроші і коштовності жителі міста могли під наглядом солдат, які організовано заводили їх до власних будинків.

А потім на пропускній усе це за допомогою дозиметрів вимірювалося на радіацію. Якщо доза була допустима

- пропускали, а якщо ні, то відвозили у могильник.

31 день без виїзду жив і працював чоловік у евакуйованому місті, «пустці», як він його називав. «Це як в усім відомій кінострічці «Армагедон»...», - зісумомвочає задує Анатолій Євгенович.

«Було красиве місто, насаджене деревами, квітами, високі будинки, переповнені людьми вулиці... І враз усе замерло. Тиша... Мертва тиша навкруги... Лише декілька чоловік у скафандрах, окрім них нікого.

Перебування у Чорнобилі різко позначилося на здоров'ї чоловіка. Він отримав радіаційне опромінення, оскільки на той час атомний реактор продовжував дихати радіацією. Після повернення додому був направлений на посаду начальника Корецького райвідділу міліції. З тих пір живе з сім'єю у Корці. Прошли

роки... Наслідки від отриманої радіації саме тепер сповна позначаються на здоров'ї людей та на їхньому самопочутті. Радіаційна третя зона відібрала найдорожче у житті цього ліквідатора - здоров'я. Переніс Анатолій Євгенович дві операції та інсульт. На сьогоднішній день інвалід II групи. Але продовжує жити з надією про завтрашній день. Каже жартома, що сина потрібно женити і внуків діждати.

Радіаційний фон зменшився. Та чи можна з твердістю сказати, що небезпека вже минула?! Адже вчені попереджали, що серйозних наслідків від аварії на Чорнобильській АЕС людство зазнає через 20 років. На жаль, ці прогнози стали реальними. Так, саме зараз багато людей хворіє на страшні та невиліковні недуги, зокрема на онкологічні.

Не тільки живі організми, а й навколишнє середовище ще багато десятиліть будуть непридатними для нормальної життєдіяльності. З кожним роком все більше і більше буває випадків мутації рослин та тварин. Все це - Чорнобиль. На жаль, він важка спадщина для багатьох поколінь.

Юлія Гомон